

Pět set tisíc lýtých čertů z pekla vyšlo na rozkoš
ale žádný z těch pobertů neměl v kapse ani groš.
Vší pomoci jsouce prázdní, jeden skučel, druhý klel
avšak kudy kam to žádný ze všech čertů nevěděl.
Starý Satan smál se tomu, až se za břich popadal:
„Bodejž do vás tisíc hromů! Kam jste každý rozum dal!“
Tu se zvedne šotek malý: „hloupí chlapi, pojďte sem
jen já jsem ďas dokonalý, já vím kudy z bryndy ven!
Žízeň máte - to vám věřím, na sucho je těžko mlít!
Věřte, že kam já zaměřím, můžem darmo se napít.
V panském sklepě, tam se svítí, tam se dáme na kvartýr
ukážem, jak známe pítí rejnské, české, malvazír!“
V jedno řvalo pásmo běsů: „nad víno nic na světě!“
a tak pili v sladkém plesu zdraví pekla knížete.
Když se čerti všichni zpili, kohout k ránu zazpíval
všecky flašky prázdný byly, Satanáš k nim zavítal.
Za trest všecky čerty vzteklý do těch flašek zabednil
aby pak mu neutekli, špunty drátem upevnil.
Pět set tisíc lýtých čertů do flašek je vbedněno
a co kypí z těchto flašek to Šampaňské má jmeno.
My jsme všichni také byli na tu slávu pozváni
do hlavy si víno lili, cpali se jak gurmáni.
když pak slunko s kuropěním nad obzor se vyhouplo
nad náma se v ouzském hrdle trocha korku zabouchlo.